

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

LVII.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

LVII.

Salutem per Dominum nostrum Iesum Christum.

Reverende & clarissime Domine Doctor, frater in Christo charissime. 15. Decembris mihi reddita sunt literae tuae, quas datas legi 23. Novembris. Ex his illud me valde perculit, quod scripsisti, te saepius mihi jam scripsisse, & nuper etiam utrumq; libellum meum, typis isthic excusum, ad me misisse. Ego autem binas, ante hanc epistolam, literas tantum, libellum autem neutrum accepi. Ad literas respondi, literis unis per Steglinum, alteris per Prunnerum tabellarium nostrorum procerum missis. Si recte memini, etiam plures epistolas ad te mea sponte scripsi. Cum autem in his literis nulla acceptarum mearum literarum mentio fiat, facile conficio, illas, cum haec scriberes, nondum fuisse redditas. Spero tamen interea redditas esse, & propterea maximo desiderio reditum Prunneri expecto, ut veritatem cognoscam. De statu Ecclesiae non falsus rumor ad vos perlatus est, ut & ex literis meis per Prunnerum & antea scriptis intelligere potuisti. Cumque sperem, illas te interea accepisse, repetitione non opus est. Petierunt nuper Senatores dilationem exilii usq; ad tempus paschale, ne nimis magnum detrimentum se hinc amovendo capiant. Negatum est petitum, 21. Decembris congregari cives cum conjugibus & liberis in foro inermes voluerunt, & una ad aulam procedere & praeconi in faciem principi supplicare. Cum autem convocati congregarentur, re prodita, Princeps misit edictum severissimum, ne quis aulam ingredi auderet. Irritus ergo conatus fuit, & caverunt cives modis omnibus, ne motus aut seditionis speciem ille suus conatus habere posset. Supplicem libellum, quem illis Venetum componere curarant, vidi & improbare nullo modo potui. Humilimè precati sunt, omni obedientia, quae vel cum damno maximo praestari possit, bona saltem conscientia, delata. Severissimè prohibita est omnis deinceps intercessio aut ad mitigationem vel abolitionem decreti supplicatio. Cum igitur quid agendum, nesciatur, ego jubeo omnes oculos levare ad Dominum DEUM, qui aderit poenitentiam agentibus. Quod ad provinciales attinet, non sanè deserunt cives: intercesserunt gravissimis scriptis, sed frustra. Civitati ad S. Vitum in Carinthia simili severitate edictum est, ut dimittant concionatores Lutheranos, quibus deprecantibus, valida comminatio rescripta est. Perstantibus & conscientiam excusantibus, consul, iudex, & scriba accessit detinentur adhuc, eandem cum nostratibus sententiam, si non saeviores expectantes. Pro illis gravissimo scripto, quod perlegi, intercesserunt Carinthii provinciales. Tristissima facies ubiq; obversatur. DEUS ita nobis desiderium ad se contentendi auget. Arma Turcica nostrorum sanguine, miserabilem in modum, hoc anno, & nuper admodum, prope Carolostadium caesis quadringentis & in his strenuis admodum bellatoribus & nobilissimis viris, madefacta sunt. Sed non mollitur cautes Marpesia. Ego vobis gratias ago permagnas pro pia in me sollicitudine & pro precibus
pro

pro me & nostra Ecclesia fufis. Verfamur in magnis periculis. Indefinenter nobiscum orate. Ego Deo gratias ago, quòd bono sum & lato ac nondum fracto animo: Dominus JESUS robur illud nobis augeat omnibus. Cives apertè dicunt, si templum vitandum fit, se sponte sua omnes exulatum egressuros. Libellorum meorum defyderium non me solum, sed plurimos etiam alios, discipulos præsertim, & ordinandos, permagnum tenet. Utinam circiter centum saltem haberem, donec reliqua exemplaria deferrentur. Willero ea de te scripsi. Noster Erhardus exilium item expectat. De Carinthiorum subscriptione te per Prunnerum certiorum feci. Plura scribere jam nequeo. Incredibile est, quot negotiis & interpellationibus & scribendis literis quotidie soliciter. Utinam propinquiores essemus, quòd crebrius & citius literæ inter nos commeari ultrò citroq; possent. Scripsi nuper D. D. Davidi Chytræo, sed haud dubiè nondum ad eum perlata sunt literæ. Ex tuis expecto, quid egerit apud vos, & quo loco sit Apologia Concordiæ &c. Precor ut à me Reverendos Dnn. Doctores omnes salutes. Miror D. D. Joachimum Struppium, quem mihi apud vos esse constat, nunquam vel uno verbulo nedum literula salutare. Si fas est, mone quæso hominem veteris amici, & eum quoque ex me saluta. Bene vale, Reverende Domine & æquè atq; anima mea chare mihi frater. Datum Græcii festinanter, 23. Decembr. anno 1582.

R. T. E.

debita cum observantia colens

Jeremias Hombergerus, D.

LVIII.

S Quinto Januarii tandem accepi tuas literas cum binis exemplaribus utriusque mei libelli. Misit eas ad me Dn. Doctor Hauffstein, socer tuus, quem interea, propter alias occupationes, convenire nequivi, ut cognoscerem, ubi gentium tamdiu hæssissent. Hinc decimo septimo Januarii rediit ad me Prumerus noster & tuas literas eodem mense scriptas mihi attulit. Et hæc hætenus sunt postrema literæ, quæ tuo nomine mihi redditæ sunt: In utrisque hoc me valde sollicitum reddit, quòd animadverto, meas literas non omnes tibi esse redditas, & quidem præcipuas vel interceptas periisse, vel alicubi adhuc hære in via. Possent remedium adhibere, si recordari possem, quid singulis temporibus ad te scripsissem. Sed quòd hoc minus possim, jam facit ea, quæ apud nos est, rerum perturbatio. Licet etiam jam tranquillum mare videatur, tamen nautis non est causa deponendi curas officii. Hoc mihi inci-

O o o o 3.

dit,